

Přílohy

Příloha 1

Zápis balady Ranoša v Sušilově sbírce z roku 1835

11

Z rozmarýnu wě nec
Bjlym kvjtkem kwete,
Nenašli se spolu
Nenašli se spolu
Ti milj na swětě.

A ty dcerko, synku
Lásku w uzdě mēgte,
Boha, dušu drahau
Boha, dušu drahau
Z myslj nepauštēgte *).

2. Nešťastná Ranoša.

Zdalo se Ranoši
Na loži ležúcj,
Že Jaša utonul
Po wodě plynúcj.

Že Jaša utonul,
Gak by ho wíděla.
Popatřite ludi,
Gakže ho lúbila.

Chodila Ranoša
Po břehu běhalá,
Rybáky na pomoc
Po wodě wolala.

*) *Gak tato pjsen, tak neh podobně bude každý
maudrý čtenář zawjratj pjsen 2 a 139, wě-
da, že pjsně národu našeho nikdy ūmysl ne-
magj, samowrazdē gegj ohawnost a hrjžnost
ugjmati, on srowná také pjsen 144, 173 a 185.*

12

„Rybáci, rybáci
Pro Boha žiwého,
Či ste newíděli,
Jašanka mogého?“

„Wíděli, wíděli,
Ale ně žiwého,
Na prostředku wody
Mečem probitého.“

„Rybáci, rybáci
Na čluny sedagte,
Mogého Jašanka
Na břeh wyrušagte.“

Rybáci, rybáci
Čluny zarušali,
Milého Jašanka
Na břeh wyrušali.

Skočila Ranoša
S břehu vysokého,
Wydobila meč, meč
Z boku Jašowého.

Meč ten wydobila,
Sama se probila,
Popatřite ludi,
Gakže ho lúbila.

„Bože můg, Bože můg
Bože milostiwý!
Koho gá lúbila,
Toho už mi nenj.“

Zápis textu a melodie Ranoši v Sušilově sbírce z roku 1860

186

Vyletěl tě sokol hore pod oblaky, A tak mila s milým spolu rozmluvala,
A měl un peříčko nade všechny ptaky, Ež ona ho po řeči poznala,
Nad všechny zvěřinečky. Pěkně ho přivítala.

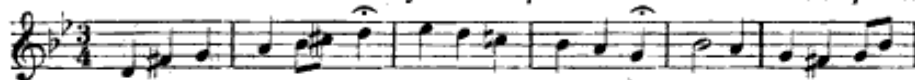
A letěl un, letěl po tem Rybím zhůru, A vitaj, můj mily, z dalekej krajiny,
A spustil se po dřevě javoru, Povidaj mi nějaké noviny,
Po stromečku zelenem. Jak se ti v světě vedlo?

A letěl un letěl, vesele zazpíval: A vedlo je vedlo ma mila děvečko,
Spišli mila, spišli čili čuješ, Zraněne je me srdečko všecko,
Čili koho nocuješ? To pro tebe děvečko.

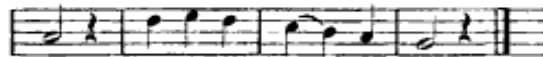
A něspim ja něspim a ja dobře čuju,
Ja žádného tudy něnocuju,
Ani tebe něbudu.

183. Ranoše.

Voje. I. 66. Zp. I. 588. Ol. 281. 461. Ž. P. p. 94.

Zdalo se Ra-no-ši na lo-ži le-žu-cej že Ja-ša u - to-

nul po vodzě ply - nu - ci.

Zdalo se Ranoši
Na loži ležucej,
Že Jaša utonul
Po vodzě plynuci.

Že Jaša utonul,
Jak by ho vidžela,
Popatřicě lude,
Jak ho milovala.

Chodzila Ranoša,
Po břehu běhala,
Rybaky na pomoc
Po vodzě volala.

Rybaře, rybaře,
Pro Boha živeho,

Či scě něvidželi
Jašanka mojeho?

Vidželi, vidželi,
Ale něživeho,
Na prostředku vody
Mečem probiteho.

Rybaře, rybaře,
Na čluny sedajcě,
Mojeho Jašanka
Na břeh vyrušajcě.

A hnedkaj rybaře
Čluny zarušali,
Mileho Jašanka
Na břeh vyrušali.

Skočila Ranoša
S břehu vysokeho,
Vydobila ten meč
Z boku Jašoveho.

Meč ten vydobila,
Sama se probila,
Pohledněcě lude,
Jak ho milovala.

Bože můj, Bože můj,
Bože miloscivy,
Keho jsem kochala,
Teho mi už něni.

181. Ranoša

Sušil, 186

Zda - to se Ra - no - ši na to - ži
le - žu - ci, že Ja - ša u - to - nul
po vo - dě ply - nu - ci.

2. Že Jaša utonul,
jak by ho viděla,
popatřitě lude,
jak ho milovala.
3. Chodila Ranoša,
po břehu běhala,
rybaky na pomoc
po vodě volala.
4. Rybaře, rybaře,
pro Boha živeho,
či stě neviděli
Jašanka mojeho?
5. Viděli, viděli,
ale ně živeho,
na prostředku vody
mečem probiteho.
6. Rybaře, rybaře,
na čluny sedajtě,
mojeho Jašanka
na břeh vyrušajtě.
7. A hnedkaj rybaře
čluny zarušali,
milého Jašanka
na břeh vyrušali.
8. Skočila Ranoša
z břehu vysokeho,
vydobyła ten meč
z boku Jašoveho.
9. Meč ten vydobyła,
se sama probiła:
pohledněte, lude,
jak ho milovala.

Příloha 4

Zápis balady ve sbírce Piesni ludu Białochrobatów, Mazurów i Rusi z nad Bugu (K. W. Wójcicki)

(66)

S E N.

z Lubelskiego.

Przyśniło się raz Kasieńce na łóžeczku śpiącój:
Że utonął jój Jasiéńko, na łódce płynący.
Skoczyła Kasieńka z mostu wysokiego,
Chcący razem płynąc obok Jasia swego.
Skoczyła, skoczyła, sama się zdradziła:
Jasio nie utonął, a ona nie żyła:
Sama się zdradziła, z mostu zeskoczyła,
Napatrzcie się ludzie, jak goto lubiła!

— 281 —

100.

Pływało dwa listki jak serca po wodzie,
 oj, nie wiedział ojciec, matka o naszej przygodzie.
 Śniło się Marysi na łóżku leżącój,
 że utonął serce Jasio po morzu płynący;
 utonął, utonął, i chusteczkę zgubił,
 bodaj w niebie królował bo mię szczerze lubił.
 Płakała Marysia na swoją urodę,
 przemówiło do dziewczyny i skoczyła w wodę:
 pływajcie listeczki od kraju do kraju,
 nie zna ojciec ani matka naszego rodzaju.
 Rybacy, rybacy, dla Boga świętego,
 czyście nie widzieli Jasieńka mojego.
 Widzieli, widzieli ale nie żywego,
 środkiem morza płynął, boku przebitego.
 Skoczyła Marysia z lądu wysokiego,
 wyjęła miecz z boku Jasieńka swojego,
 wyjęła, wyjęła, w siebie utopiła:
 patrzajcie się, grzeczne panny, szczerzem go lubiła.
 Patrzajże Marysiu na ten złoty ganek,
 tam ci będzie zapłacony z rozmarynu wianek.

— 461 —

354.

Toczyło się po stole jabłuszko,
 aż się zatoczyło do dziewczyny w łóżko:
 śniło się dziewczynie na łóżku leżącój,
 miecz swego Jasieńka na morzu tonący.
 Skoczyła dziewczyna z mostu wysokiego;
 jak skoczy tak wyrwie miecz z boku Jasia swego;
 wyrwała, wyrwała, sama się przebiła,
 przypatrzcie się wszystkie panny jak jego lubiła. —

7.

Sniło się Hasiénce na łóžku ležący
Že Jasio utonął na łódce plynący:
»Rybacy, rybacy na Boga żywego!
Czyście nie widzieli Jasiénka mojego?“
—» Widzieli, widzieli, ale nie żywego,
Na śródku tej wody szablą przebitego.“

Skoczyła Hasiénka z wysokiego mostu
Wyrwała szablíckę Jasiénkowi z bocžku;
Jak mu je wyrwała, sama se przebiła:
»Kiej Jasio nie żyje, niebędę ja żyła.“*)

8.

»Nasieję ja ruty truty w nowym ogrodzie,
Hej mocny Boże w nowym ogrodzie:
Uwije ja trzy wianeczki puszcę po wodzie
Hej mocny Boże, puszcę po wodzie.“

*) Jest také i podobna pieśń czechská:

Zdalo se Marusi na lužku ležecj
Že Janko utonul po moru plynucj.
Chodila Marusa po brzežu bežecj,
Zbjrala rybaki u mora hydlecj:
»Rybaci, rybaci pro boha żyweho
Ne widjeliste-li Janoszka mojego?“
—» Widjeli, widjeli, ale ne żyweho —
Na prostredu mora meczem probiteho.“
»Rybaci, rybaci na lodje sedajte,
Mojeho Janoszka na wen wyruszajte.“
Rybaci, rybaci lodje zarucali
Jejiho Janoszka na wen wyruchali;
Skorzila Marusa z brehu wysokeho
Wydobyla tu mecz z boka Jankoweho;
»Bože muj, Bože muj! Bože dobrotliwy
Koho ja lubila Janka meho nenj.“
Mecza wydobyla, sama se przebiła
Popatrzete lude jak jeho lubila.

1. Na podolu biały kamiń
podolanka siedzi na nim.	8. Pije miodek, z konia mgleje,
patrzaj siostró co się dzieje!
2. Wije wianki z macierzanki
robota toć podolanki.	9. Mondur na mnie poszarpany
rozum w głowie pomieszany.
3. Otruj otruj brata swego
będziesz miała mnie miłego.	10. Pije miodek, z konia leci
„patrzaj siostró moich dzieci.”
4. Rada bym ja to wiedziała
czém bym brata otruc miała.	11. Pisze listy do miłego:
jużem struła brata swego.
5. A złap węża przedziusieńko
ugotuj go mięciusieńko.	12. Kiejs otruła brata swego
otrujesz ty mnie miłego.
6. Ugotuj go w słodkim miedzie
i patrzaj że jak brat jedzie.	13. Siedzi sobie na warsztacie
śpiwa pieśni o jej bracie:
7. A brat jedzie za górami
pije miodek szklaneczkami.	14. Murujcież mnie w biały kamiń
niech niesłyszę pieśni o nim.

9. a.

1. Śniło się Marysi
na łóżku leżącej,
że jej Jasio utonął
przez morze płynący.	wórzodku morza płynącego,
mieczem przebitego.
2. „Rybacy, rybacy
przez Boga żywego!
czyście niewidzieli
Jasiénka mojego?”	4. Skoczyła Marysia
z brzegu wysokiego,
i wyrwała miecz ostry
z boku Jasiowego.
3. Widzieli. widzieli,
ale nie żywego,	5. Wyrwała, wyrwała,
i w siebie go wbiła;
„przypatrzcie się wszystkie
panny
jakiem go lubiła.”

6. Przypatrzcie się panny,
przypatrzcie meżatki,

jaki Jasio był kochany
od ojca od matki!

(J. Konopka) P. Ł. Krak. str. 122. — przyj. Ludu r. 1946 str. 45.

D. b.

od Radomia.

To - czy - ło się bia - ło po sto - ło ja - blusz - ko aż się też

za - to - czy - ło do dzie - wcz - ny w łó - ła - ko.

1. Toczyło się białe
po stole jabłuszko
aż się też zatoczyło
do dziewczyny w łótko.
2. Śniło się dziewczynie
na łóteczku śpiący,
że jej Jasio utonął
po morzu płynący.
3. Skoczyła dziewczyna
z mostu wysokiego

- chcący razem płynąć
obok Jasia swego.
4. Skoczyła, skoczyła
sama się zdradziła
Jasio nie utonął
a ona nie żyła.
5. Sama się zdradziła
z mostu zeskoczyła,
napatrzcie się dobrzy ludzie
jak go to lubiła!

Wacł. z Oleska p. Ł. w Gal. str. 461. — Wejciński P. Ł. T. I. str. 66.

D. c.

od Kent i Żywca.

śni - ło się Ka - siń - ce na łó - ku le - żą - cy że Ja - sio

u - to - nął na łó - d - ce pły - ną - cy.

1. Śniło się Kasińce
na łódku leżący

- że Jasio utonął
na łódce płynący.

2. „Rybacy, rybacy
na Boga żywego
czyście niewidzieli
Jasienka mojego?”
3. Widzieli, widzieli
ale nieżywego,
we środku (*trodku*) tej wody
szablą przebitego.

4. Skoczyła Kasienka
z wysokiego mostu
wyrwała szablę
Jasieńkowi z boczku.
5. Jak mu je wyrwała
sama się przebiła,
„kiej Jasio nie żyje
nie bede ja żyła.”

Zeg. Powi P. I. p. w Gal. str. 94.

D. d.

od Klimontowa (Zakrzów, Góńlice).

1. Pływało dwa listki
jak serca po wodzie
oj niewiedział ojciec, matka
o naszej przygodzie.
2. Śniło się Kasiuni
nade dniami leżący
że utonął serce Jasio
po morzu płynący.
3. Utonął, utonął
i chusteczkę zgubił,
„bodaj w niebie królował
bo mnie szczyrze lubił.
4. Matulu, matulu
pozwólcie członka
pójdę ja środkiem morza
po swego Jasienka.”
5. „Pozwolę, pozwolę
byleś z nim wróciła
i to małe dziecięczo
zaraz upowiała.”
6. Płakała Kasiunia
na swoją urodę,
przemówiło do dziewczyny
i skoczyła w wodę.
7. „Pływajcie listeczki
od kraju do kraju,
nieznaj ojciec ani matka
naszego rodzaju.
8. „Rybacy, rybacy
dla Boga świętego
czyście niewidzieli
Jasienka mojego.”
9. Widzieli, widzieli
ale nie żywego
środkiem morza płynął
boku przebitego.

Příloha 8

Ranoša op. 19, autograf orchestrální partitury uložené v Českém muzeu hudby, s. 1

Ranoša.

The image shows a handwritten musical score for an orchestral work titled "Ranoša." The score is written on ten staves. The top five staves are labeled on the left: Fl. (Flute), Ob. (Oboe), Clar. (Clarinet), Fag. (Bassoon), and Cimb. (Cymbal). The bottom five staves are labeled on the left: Violini I & II (Violins I & II), Viola (Viola), Vcllo (Violoncello), and Contrabasso (Contrabass). The music is written in a single system with various notes, rests, and dynamic markings. The paper is aged and shows some staining.

Příloha 9

Ranoša op. 19, autograf orchestrální partitury, s. 3 (chybějící posuvky)

The image shows a page of handwritten musical notation for an orchestral score. The paper is aged and shows signs of wear, including water stains and foxing. The score is written on multiple staves, with some staves containing complex rhythmic patterns and others containing rests. The notation includes clefs, key signatures, and dynamic markings. There are some corrections and annotations in the score, such as a large 'X' above a measure in the lower system. The page number '3' is written in the top right corner.

Příloha 10

Ranoša op. 19, autograf orchestrální partitury, s. 4 (chybějících 8 taktů)

The image shows a page of handwritten musical notation for an orchestral score. The page is numbered '4' in the top left corner. It contains ten staves of music. The notation includes various note values, rests, and dynamic markings such as 'p' (piano) and 'f' (forte). There are also some handwritten annotations, including 'f forte' and 'x' with arrows pointing to specific notes. The paper is aged and shows signs of wear, including stains and discoloration. In the bottom right corner, there is a small handwritten number 'inv. n. 577'.

Příloha 13

Ranoša op. 19, orchestrální partitura, s. 8 (dirigentské poznámky)

8

accelerando

Agitato

cresc. molto

me - cem

probi - te - ho

me - cem

probi - te - ho

tempo

Foram f

poco str.

ff

div. bc

ff

Příloha 14

Ranoša op. 19, sborové hlasy uložené v Archivu Českého rozhlasu, soprán

1918

Ranoša.
Sopran.

Lento, ma non troppo.

V. Novák. Op. 19, I.

pp Zdá-lo se Ranoši na lo-ži
mf espress. le-ži-ci, *dimin.* že Ja-sa u-to-nul po vo-dě ply-nu-čí.
A *Agitato.* 8 *Bmf* *molto cresc.*
Chodi-la Ra-no-ša
mf *molto cresc.*
po břehu bí-ha-la, ry-ba-ky na po-moc po vo-dě vo-la-la.
C *1=1.* Ry-ba-ře, ry-ba-ře, pro Bo-ha xi-vé-ho, či stě
D *Lento* *rit.* *2/4* *1/2*
ně-vi-dě-li Ja-san-ka mo-je-ho?
poco string. **E** *Agitato.* Ry-ba-ře, ry-ba-ře
p
na člu-ny se-daj-tě, mo-je-ho Ja-san-ka na břeh
f *riten.* **F** *a tempo, agitato* *p*
vy-ru-saj-tě. *Ten. A* *hned-kaj*
crescendo poco a poco
f *hned-kaj* ry-ba-ře člu-ny za-ru-ša-li, člu-ny za-ru-ša-li,

Příloha 15

Ranoša op. 19, orchestrální party uložené v Archivu Českého rozhlasu, housle I

Ranoša. Violino I. 4. úroveň op. 19.1

Lento, ma non troppo

Con sord.

Senza *Agitato*

Entra

Lento

Agitato *fiss. stringendo*

Printed at Le...
Fornig